

РЕШЕНИЕ

№ 5900

гр. София, 21.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2565** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителите В. Д. - С. и В. Ш., чрез юрк. К. против решение № 399 от 22.01.2024г., постановено по НАХД № 20231110213070/2023 г. по описа на Софийския районен съд. Наведени са доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт поради нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН. Обуславят се съображения, че административно наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, като е посочил едни и същи факти, обуславящи извършването на различни нарушения, посочени в постановлението. Оспорва се съставомерността на нарушението по чл. 64, т. 3 от ЗЗП (т.1 от НП), доколкото не е налице намаление на посочените продукти. Същите се предлагат със специална отстъпка от 25 % от цената, посочена на етикета на регала. Тази отстъпка се ползва при маркирането на артикула на каса, където веднага след маркирането на продукта се натиска специален бутон, отразяващ отстъпката от цената. По отношение на нарушението по чл. 63, т. 2 от ЗЗП (т. 2 от НП) касаторът сочи, че на етикета на регала се съдържа цялата информация, необходима съгласно ЗЗП, а върху самият артикул е поставен стикер, посочващ

допълнително намаление на продукта от -25%. Оспорва се нарушението по чл. 63, т. 3 от ЗЗП (т. 3 от НП). В тази връзка се посочва, че макар и на етикетите да не е посочен краен срок, до който продуктите ще се предлагат на посочената цена, потребителят би получил информацията за цената на стоката при посещението си в магазина. По отношение на нарушението по чл. 23 от ЗЗП (т.4 от НП) се излагат съображения, че посочването на цената за 100 грама от дадена храна, предлагана в насипно състояние, е посочване на цена при използване на приложимата мерна единица килограм, посочена в ЗЗП, а не на друга, различна мерна единица. Изтъква се изрично, че при обявяването на цените на насипните храни както за 1 кг., така и за дробна 1/10-та част от 100 гр. води до улесняване на потребителите и създаване на по-голяма гаранция за осигуряване на правото им на информация за придобиваните стоки и за защита на икономическите им интереси. Оспорва се и нарушението на чл. 22, ал. 1 от ЗЗП (т.5 от НП), като се твърди, че дори и да не е обозначена продажната цена на конкретната опаковка (мрежа) върху етикета на опаковката, на каса потребителят не би заплатил цена, различна от обявената за единица мярка според нето тегло на опаковката. Обосноват се доводи за наличието на предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Претендира се отмяна на обжалваното решение, ведно с потвърденото с него наказателно постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна - Директорът на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, чрез процесуалния си представител адв. К., в депозирания по делото писмен отговор, оспорва касационната жалба с доводи за нейната неоснователност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление №002151/24.04.2023г. на и.д. директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с което на „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД са наложени следните административни наказания:

- на основание чл. 209 от ЗЗП във връзка с чл. 64, т. 3 от ЗЗП, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева;
- на основание чл. 209 от ЗЗП във връзка с чл. 63, т. 2 от ЗЗП е наложено

административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева;
- на основание чл. 209 от ЗЗП във връзка с чл. 63, т. 3 от ЗЗП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева;
- на основание чл. 200 от ЗЗП във връзка с чл. 23 от ЗЗП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева;
- на основание чл. 200 от ЗЗП във връзка с чл. 22, ал. 1 от ЗЗП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното: при извършена на 16.02.2023 г. проверка в магазин Б. 191, находящ се в [населено място], ул. „Славянска“ №5 е установено, че стоката „суджук за сушене“ в тарелка е поставен етикет с данни: - 25% намаление от цената. На етикета пред стоката е обявена старата цена, но не е обявената новата цена след намалението. При маркиране на стоката на касата във фискалния бон е отразена цената на стоката, корекцията от 25%, но не е посочена крайната цена след намалението. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 64, т. 3 от ЗЗП. По отношение на същата стока е констатирана липсата на посочване на условията, при които се извършва намалението на цената, което съставлява нарушение на чл. 64, т. 2 от ЗЗП, както и липсата на посочване на срока, през който стоките се продават с намалена цена - нарушение на чл. 63, т. 3 от ЗЗП. По отношение на изрично изброени стоки, предлагачи се за продажба в насипно състояние в хода на проверката е констатирано, че е обявена цена, както за килограм, така и за 100 грама от тези продукти - нарушение на чл. 23 от ЗЗП. Извършена е проверката и на пакетирани в мрежа плодове, при които е установено, че мрежите имат различно обозначено тегло. Посочена е цената за единица мярка - килограм, но не е посочена цената за количеството, опаковано в мрежата - нарушение на чл. 22, ал. 1 от ЗЗП. Резултатите от проверката са обективирани в констативен протокол №К-2758913/16.02.2023 г. Съставен е АУАН №002151/16.03.2023 г., въз основа на който е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изрично е обосновал извода си, че не са налице нарушения относно законовите изисквания за съдържанието на АУАН и наказателното постановление. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Районният съд е събрал всички относими и допустими доказателства без при тази своя процесуална дейност да е допуснал съществени нарушения. Събраните от въззивната инстанция доказателства са обсъдени и проверени в тяхната съвкупност, както изискват чл. 107, ал. 3 и, ал. 5 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН. Изградените фактически изводи са обосновани и кореспондират на събраните доказателства. Оплакванията на касатора досежно допуснати съществени процесуални нарушения в административното производство, които са изложени отново в касационната жалба, са

обсъдени в решението на районния съд с подробни и задълбочени мотиви, които настоящата инстанция изцяло споделя, поради което не намира за нужно да ги преповтаря.

По съществуващото на спора, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, въззивният съд правилно е установил, че от обективна страна санкционираното лице е осъществило състава на нарушението по чл. 64, т. 3 от ЗЗП, като търговецът е направил съобщение за намаление чрез посочване на процент на намалението и старата цена, но не е посочил новата крайна цена на артикулите. Разпоредбата на чл. 64, т. 3 от ЗЗП предвижда задължение за търговеца да предостави съобщение за намаление на цените по един от следните начини - чрез посочване на процент на намалението, като новата цена се поставя до предишната цена, която е зачертана. В конкретния случай, намалението не е обявено по начина, предписан от закона, като не е спазено второто изискване на нормата на чл. 64, т. 3 от ЗЗП, да се посочат едновременно старата и новата цена. От събраните по делото доказателства се установява, че в обекта за стоката е посочена само първоначалната намалена цена, без да е изписана крайната цена, поради което правилно е ангажирана отговорността му по чл. 209 от ЗЗП. Доколкото законът не провежда разлика, влагането от страна на търговците на различен смисъл в понятията "промоция" и "намаление", както и наличието на затруднения от организационен характер за изпълнението на установените в разпоредбата на чл. 64 от ЗЗП изисквания, са ирелевантни и не могат да обосноват извод за неприложимост на посочените изисквания при подобен вид намаления. Нарушението не е маловажен случай по см. на чл. 28 от ЗАНН. Размерът на санкцията е съобразен с критериите по чл. 27 от ЗАНН, предвид че нарушението от този вид е първо такова и не се сочат данни за други нарушения, за които да има влязъл в сила съдебен акт или наказателно постановление.

По отношение на констатираните нарушения по т. 2 и т. 3 от наказателното постановление, следва да се посочи, че видно от наказателно постановление административно наказващият орган е ангажирал отговорността на дружеството за нарушаване на изискванията на чл. 63, т. 2 и т. 3 от ЗЗП. Съгласно чл. 63 от ЗЗП, търговецът е длъжен във всяко съобщение за намаление на цените да посочва: 1. стоките и услугите или групата стоки и услуги, за които е валидно намалението на цените; 2. условията, при които се извършва намалението на цените; 3. срока, през който стоките и услугите се продават с намалени цени. Неизпълнението на което и да е от горните изисквания представлява самостоятелно административно нарушение, което се санкционира по чл. 209 от ЗЗП. В тази връзка, наказателното постановление е издадено в съответствие с императивната норма на чл. 18 от ЗАНН, изискваща за всяко отделно административно нарушение да се налага и отделно наказание, а възражението в тази насока е неоснователно. В случая не е спорно, че информацията на етикета на стоката за - 25% намаление от цената не отговаря на поставените в разпоредбата на чл. 63 от ЗЗП изисквания към търговците. Предвид горното, правилно за всяко едно от установените нарушения е наложена санкцията, предвидена в чл. 209 от ЗЗП. Същата е предвидена в рамките от 500 до 3000 лв., като с наказателното постановление тя е определена в законоустановения минимален размер.

Касационната инстанция напълно споделя възприетата от въззивния съд фактическа обстановка, както и направените въз основа на нея правни изводи относно наличие на предпоставки за ангажиране на отговорността на касатора за деянието, описано в т. 4 от наказателното постановление. Приетата за нарушена разпоредба на

чл. 23 от ЗЗП е императивна и изисква от търговеца, за стоките, които се продават в насипно състояние, да се обозначава само цената за единица мярка. В случая по категоричен начин се установява, че това не е било сторено по отношение на описаните стоки, които се продават в насипно състояние. Както е посочил и решаващия съд, съобразно легалната дефиниция на § 13 т. 9 от ДР на ЗЗП, "цена за единица мярка" е крайната цена, включваща данък върху добавената стойност и всички допълнителни данъци и такси за единица мярка от предлаганата стока. Единицата мярка е: за стоки, търгувани в зависимост от обема им - 1 литър или 1 кубически метър; за стоки, търгувани според теглото им - 1 килограм; за стоки, търгувани на дължина - 1 метър; за стоки, търгувани на площ - 1 квадратен метър. Дефиницията на понятието „стоки, продавани в насипно състояние“, съдържаща се в т. 10 на § 13 от ДР на ЗЗП и визираната норма на § 13, т. 9 от ДР на ЗЗП налагат извод, че когато се касае за предлагане на стоки, продавани в насипно състояние, се обозначава само цената за единица мярка, като в случая това е цената за килограм, доколкото процесните стоки се търгуват според теглото им. Този извод не се оборва от доводите, изложени в касационната жалба, че единицата мярка "грам" е част от единицата мярка "килограм". При положение, че законодателят е въвел изрично задължение по чл. 23 от ЗЗП за търговеца и е дал легална дефиниция в § 13 т. 9 от ДР на ЗЗП за вида единица мярка и цена за единица мярка, то следва за този вид стока цената да е обявена за килограм. Текстът на нормата на чл. 23 от ЗЗП е пределно ясен и не налага тълкуване. Налага се извод за неприложимост на института на "маловажния случай" на административното нарушение касателно процесното нарушение. Деянието не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от останалите простъпки от този вид и не се отличава с по-ниска тежест. На търговеца е наложена имуществена санкция в минимален размер, с която биха били постигнати целите на индивидуалната и генералната превенция.

По отношение на констатираното нарушение по чл. 22, ал. 1 от ЗЗП (т. 5 от наказателното постановление) следва да се отбележи, че визираната разпоредба вмениява в задължение на търговците по отношение на стоките, които се предлагат за продажба в опаковка (мрежа) да посочват цената за количеството и цената за единица мярка върху опаковката, а ако това не е възможно, в непосредствена близост до стоката. Нарушението по чл. 22 е скрепено със санкция, която е регламентирана в чл. 200 от ЗЗП - имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 лева до 5000 лева. В настоящия случай е безспорно установено, че в търговския обект, стопанисван от „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ЕООД се предлагат за продажба пакетирани (в мрежа) стоки, върху които не е посочена продажна цена за съответното количество по смисъла на § 13, т. 8 от ДР на ЗЗП. С това деяние търговецът несъмнено е осъществил фактическия състав на чл. 22, ал. 1 от ЗЗП, поради което правилно е ангажирана отговорността му по чл. 200 от ЗЗП. По възраженията в касационната жалба, поддържани и пред въззивната инстанция, следва отново да се припомни, че видът и характерът на обществените отношения регулирани със Закона за защита на потребителите предполага по-висока степен на обществена опасност при тяхното неизпълнение или нарушаване. С оглед спецификите на конкретният казус и предвид факта, че не е налице еднократно и/или незначително нарушение, а нарушение, засягащо цяла търговска кампания, насочено както към постоянните, така и към потенциалните клиенти на търговския обект и предвид факта, че етикетиранието на предлаганите стоки е предмет на специфични

регулаторни изисквания произтичащи от възможността чрез него да се повлияе върху цялостното поведение на пазара, с оглед на което процесното нарушение, не може да се приеме за маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

По посочените съображения, касационният съд приема, че при постановяването на обжалваното решение не са допуснати нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрисконсулт в размер на 100 лева, на основание чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 399 от 22.01.2024г., постановено по НАХД № 20231110213070/2023 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителите В. Д. - С. и В. Ш. да заплати на Комисията за защита на потребителите разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.